

Невже ти народився, чоловіче,
щоб зазирати в келію мою?
Невже твоє життя тебе не кличе?
Чи ти спізнав життєву путь свою
на цій безрадiсній сумній роботі,
де все людською мукою взялось?
Ти все стоїш в моїй тяжкій скорботі,
твоїм нещастям серце пойнялось
моє недужне. Ти ж - за мене вдвоє
нещасніший. Я - сам. А ти - лиш тiнь.
Я с добро, а ти - труха і тiнь,
а спiльне в нас - що в'язні ми обоє
дверей обабоки. Ти - там, я - тут.
Нас порiзнили мури, як статут.